

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010064
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3623010064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, trvale bytom B. C., D. C., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre pokračovací trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 13. júla 2023, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. mája 2023 pod sp. zn. PE-1T/26/2023, jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 2 Tr. poriadku s a v napadnutom rozsudku z r u š j ú výroky o treste odňatia slobody.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. poriadku s a obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v E. B., okres Zlaté Moravce, trvale bytom B. C., D. C., t. č. vo výkone väzby v ústave na výkon väzby Ilava

u k l a d á

podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (slovom: sedem) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. mája 2023 pod sp. zn. PE-1T/26/2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 08.02.2023 v čase medzi 19:00 hod. a 20:00 hod. v Partizánskom, na ulici Horská č. 1306/23, pred pohostinstvom Hexagon dal poškodenej, svojej bývalej družke, s ktorou žil v minulosti v spoločnej domácnosti F. B. otvorenou dlaňou facku na pravú stranu tváre a pritom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije, a dňa 16.02.2023 v čase okolo 20:33 hod. G. C., H. I. H. J. XXXX/XXX, na autobusovej zastávke pred OD Tesco poškodenej, svojej bývalej družke, s ktorou žil v minulosti v spoločnej domácnosti F. B. vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije, čím svojím konaním vzbudil

u poškodenej, svojej bývalej družky, s ktorou žil v minulosti v spoločnej domácnosti F. B. dôvodnú obavu o život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie .

Za tento trestný čin bol obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (slovom: päť mesiacov) nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní (dňa 25. mája 2023), napadol prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske odvolaním v neprospech obžalovaného iba čo do výroku o treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 13. júna 2023 poukázal na to, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste nepovažuje za nesprávny a uložený trest za neprimeraný, keď prvostupňový okresný súd pri ukladaní trestu a jeho výmery nezohľadnil dostatočne konkrétne okolnosti uvedené v § 34 odsek 4 Tr. zákona, keď nedostatočne neprihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaného. Poukázal taktiež na okolnosť, že obžalovaný sa konania dopustil iba s minimálnym časovým odstupom od uplynutia skúšobnej doby uloženej obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. OT/40/2021 za obdobnú trestnú činnosť. Bol toho názoru, že obžalovaný je osobou, ktorá má problém s rešpektovaním pravidiel správania (s poukazom na jeho priestupkové postihnutia) a nerešpektujúcou záujmy chránené Trestným zákonom. Vzhľadom na uvedené považuje uloženie trestu obžalovanému pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby za nedostatočné. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku okresného súdu a aby sám na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody v prvej polovici zákonnej trestnej sadzby, na výkon ktorého ho v súlade s § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný v rámci vyjadrenia k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že s dôvodmi, ktoré viedli prokurátora k podaniu odvolania nesúhlasí. Považuje ich iba za subjektívny pocit prokurátora z obžalovaného, pričom poukazuje, že okolnosť spočívajúca v stave obžalovaného pod vplyvom alkoholu v čase skutku z vykonaného dokazovania nevyplýva (dychová skúška u obžalovaného bola vykonaná deň po skutku), práve naopak z dokazovania vyplýva, že pod vplyvom alkoholu sa nachádzala poškodená. Súdom uložený trest považuje za primeraný a spravodlivý vzhľadom na okolnosti skutku, kde išlo o vzájomnú hádku, bez použitia zbrane, bez vzniknutých následkov, a tiež z poukazom na zavinenie, pohnútku a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, v rámci konečného návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s odvolaním podriadeného prokurátora i jeho dôvodmi a navrhol rozhodnúť spôsobom uvedeným v písomnom odôvodnení ich odvolania.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázala na ich písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, ktorého sa naďalej pridrižiava a navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné, zamietnuť

Obžalovaný právom konečného návrhu vyjadril ľútosť nad svojim konaním a ospravedlnil sa poškodenej a celej spoločnosti. Záverom sa pripojil ku konečnému návrhu svojej obhajkyne.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku /v posudzovanom prípade výlučne iba z dôvodu podľa písm. c) citovaného ustanovenia/, vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa

právoplatne prijal svojim uznesením na hlavnom pojednávaní uznanie viny obžalovaného, za splnenia zvyšných obligatórných zákonných podmienok podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o uznaní viny, po splnení zvyšných obligatórných zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným za spáchania trestného činu pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné formálne znaky, vrátane materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora v zmysle § 317 odsek 1 Tr. poriadku len výrok o uloženom treste odňatia slobody a v nadväznosti na tento i výrok o spôsobe výkonu tohto trestu a dospel tak k záveru, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného proti výroku o treste odňatia slobody, je dôvodné.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd potom v rámci prieskumnej povinnosti preskúmal iba predmetný napadnutý výrok o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, ako i konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a takto zistil, že prvostupňový okresný súd správne identifikoval u obžalovaného iba príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Nepostupoval ale správne, keď obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keď obžalovaný sa síce k svojmu konaniu v priebehu prípravného konania doznal (aj keď svoju vinu spočiatku popieral) a toto aj formálne oľutoval, avšak vzhľadom na časový odstup od jeho predchádzajúcej trestnej činnosti, ktorá bola skoro identického charakteru krajský súd jeho ľútosť nevyhodnotil ako uveriteľne úprimnú. Na druhú stranu, keďže krajský súd nezistil vo veci okolnosti odôvodňujúce, napriek obžalovaným uskutočnenému vyhláseniu o vine obžalovaným, aplikovanie moderačného oprávnenia – zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej sadzby, analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona. Avšak vzhľadom na uskutočnenie vyhlásenia a spoluprácu obžalovaného s orgánmi činnými v trestnom konaní, priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Krajský súd obdobne ako okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2 a vzhľadom na rovnováhu príťažujúcich a poľahčujúcich okolností hranice trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) ďalej neupravoval. Krajský súd taktiež nemá výhrady voči okolnostiam, ktoré okresný súd vyhodnocoval pri ukladaní primeraného trestu, avšak nestotožnil sa so záverom, že vzhľadom na uvedené okolnosti je možné v predmetnej veci u obžalovaného považovať za dostatočný trest aj trest uložený pod dolnou zákonom stanovenou hranicou trestnej sadzby. K uvedenému názoru dospel s prihliadnutím na predchádzajúce priestupkové postihnutia obžalovaného a taktiež, že pri posudzovanej trestnej činnosti sa jednalo o dva samostatné útoky na poškodenú a okrem vyslovenia vyhrážok došlo aj k použitiu fyzického násillia zo strany obžalovaného, navyše ku konaniu obžalovaného došlo napriek skutočnosti, že obžalovaný bol za v podstate identické konanie v nedávnej minulosti už trestnoprávne postihnutý (vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. OT/40/2021). Na tomto závere nič nemení ani okolnosť, na ktorú poukazoval obžalovaný v rámci odvolania a to, že z vykonaného dokazovania skutočne nevyplýva, že posudzovaného konania sa dopustil pod vplyvom alkoholu (alebo iných návykových látok).

Krajský súd následne dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý sám obžalovanému vo výmere 7 (sedem) mesiacov uložil, t. j. pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, naplní očakávaný účel trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a predstavuje tiež dostatočné vyjadrenie morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou a zohľadňuje všetky poznatky týkajúce sa jednak osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy, ale aj okolnosti spôsobu spáchania trestného činu a jeho následku. Krajský súd preto zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody

podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, nezistil relevantný dôvod pre jeho zaradenie postupom podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona, do ústavu na výkon trestu iného (stredného či dokonca až maximálneho) stupňa stráženia.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd rozhodol z podnetu dôvodne podaného odvolania prokurátorom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.